

USKRSNA PORUKA

Poštovane redovnice i redovnici, vjeroučiteljice i vjeroučitelji, bogoslovi i sjemeništarcari, subračo svećenici, drage sestre i braćo!

Božja bezuvjetna ljubav se Kristovim utjelovljenjem uprisutnila i očitovala u osobnoj povijesti Isusa iz Nazareta. Njegova povijest, kao i svaka druga osobna povijest, životni je proces koji podrazumijeva postupnost, kao što to potvrđuje i sv. Luka: „A dijete je raslo, jačalo i napunjalo se mudrosti i milost je Božja bila na njemu” (Lk 2, 40). Isusov identitet, o kojem smo razmišljali i u Božićnoj poruci, a koji je neodvojiv od njegova poslanja, u potpunosti se očituje u događaju križa i uskrsnuća. Iz perspektive križa i uskrsnuća osvjetljava se čitav Isusov život. Birajući, ne bez poteškoća, uvijek ono što nadilazi ljudsku ograničenost, Isus u sebi oslobađa danu slobodu (usp. Gal 5, 1) tako da se, kako postupno raste svijest o njegovu poslanju, usklađuje s Očevom voljom. Križ je vrhunac toga procesa, velika drama, doživljaj koji mu govori da Boga nema i da njegov život nema smisla, situacija krajnjeg izazova za njegovu slobodu i ljubav: „Bože moj, Bože moj...” U tim ekstremnim uvjetima križa na koji ga je smjestila neoslobođena, zablokirana i na sebe usmjerena sloboda njegovih suvremenika, Isus pokazuje svoju dosljednost i slobodu. U toj se drami on i dalje obraća Bogu, ostaje povezan s njime sve do krajnjeg oslobođenja dane slobode koja je jedina sposobna za apsolutnu ljubav: „Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj” (Lk 23, 46). Ono što se događa na križu, a ne križ sam po sebi, vrhunac je Isusova poslanja i slobode, potpuno ostvarenje njegova identiteta: biće za Drugog, druge. Ljubavlju je premošten jaz između smrti i vječnosti. Ljubavlju je život prošao kroz smrt.

U Godini vjere razmišljajmo i o rastu naše osobne vjere koji se može dogoditi ne samo u situacijama kad nam se sve čini dobro, nego još više u situacijama straha, tjeskobe, patnje, napuštenosti. Nemojmo pri tom zaboraviti da smo bića koja se postupno razvijaju i da naša vjera i naša sloboda nisu u sebi dovršene stvarnosti. Budimo strpljivi sami sa sobom i s drugima, ali trajno opredijeljeni za zajedništvo s Bogom i usmjereni prema njemu. Neka nam u tome uvijek pred očima bude primjer bogočovjeka Isusa Krista i njegov život koji je vrhunac imao u događaju križa i uskrsnuća kojima nam je objavljena konačna istina i o Bogu i o čovjeku. To je objava o Bogu koji je bezuvjetna ljubav i koji čovjeka poziva u svoje zajedništvo da bi s njime podijelio ljepotu ispunjena postojanja, kojemu smrt više nije prepreka. To je objava o Bogu koji životom Isusa Krista pokazuje kako već sada, u vremenu i prostoru, upotpunjavati vlastito postojanje. To je istina o čovjeku koja nam govori da

čovjek postupno ostvaruje, postiže svoj autentični identitet, onaj djeteta Božjega, ako se sve više otvara zajedništvu, ako sebi umire i dariva se i tako sve više oslobađa prostora za Drugog i druge.

Pred nam je i događaj Duhova koji svojim objaviteljskim karakterom upotpunjuje govor o Uskrsnuću. On nam govori da naš razvoj u ljudskosti i usklađivanje s dimenzijama Božje vječnosti nije moguć bez preobražavajućega djelovanja Duha Svetoga. On nam je poticaj, nadahnuće i snaga koja izgrađuje Božje kraljevstvo u nama i među nama. Njegovom djelotvornom prisutnošću koja nam je uvijek dostupna, jer bez nje ništa ne može postojati, sva naša umiranja mogu doživjeti i svoja uskrsnuća. Kako osloboditi tu Snagu koja je u nama, ali nije od nas? Isus Krist, objava „pravoga čovjeka”, nama je odgovor: „Ja sam put, istina i život” (Iv 14, 6).

Vjerovati ili ne vjerovati u Isusovo uskrsnuće, a u povezanosti s Isusovim i u naše osobno uskrsnuće, u našim životima čini veliku razliku. Vjera koja ne ide dalje od groba urušava se sama u sebe, a time se i naša životnost gasi. Vjerom u uskrsnuće mijenja se pogled na život. Dopustimo da ta vjera osvijetli naš vlastiti život. A da se to svjetlo ne ugasi, usmjerimo vlastitu slobodu prema Ocu koji nas privlači konopcima ljubavi (usp. Hoš 11, 4). Smrt tom privlačenju nije prepreka jer objavljeno nam je: ljubav nije jaka kao smrt (usp. Pj 8, 6), ljubav je jača od smrti!

S ovim mislima svima želim sretan i blagoslovljen Uskrs!

+Mate Uzinić
† Mate Uzinić,
dubrovački biskup